

Henseende i Fjor. Saa synes jeg dog, at der ingen Grund var for os til at arbejde paa at forbedre de Herrers Forslag, som vi vidste, at Finansministeren stærkt havde modsat sig. I Aar bekvemmede de sig endelig til at komme med Ændringsforslag. Naar det blev udtalt af det ærede Medlem — det er en Fejltagelse, som jeg ikke skal lægge videre Vægt paa, at det er noget, der kan ske for enhver — at alle havde sluttet sig til de fremkomne Ændringsforslag, da er det ikke Tilfældet, thi der har ikke været stemt om dem; der er i Dag afgivet en Beretning, hvorpaa Ændringsforslagene staa som stillede uden, at det anføres af hvem. Det lægger jeg imidlertid ikke Vægt paa, det maa være en ren Huskefejl fra det ærede Medlems Side. Da hele denne Diskussion ligger ved Siden af Sagen, skal jeg imidlertid ikke yderligere forlænge den.

Neergaard: Jeg skal for mit Vedkommende afslutte Debatten med det ærede Medlem om dette Punkt. Vi have aldrig erkendt, at Forslaget var fuldt af Fejl. Vi have ganske vist erkendt, at vi kunde gaa ind paa Ændringer i Forslaget, og at vi gerne ville imødekomme det ærede Medlem og hans Meningsfæller i Enkeltheder, men vi have paa ingen Maade bedømt Forslaget saaledes, som det ærede Medlem sagde.

Ordføreren for Forslagsstillerne (J. C. Christensen): Jeg vil blot sige, at det taler ikke til Fordel for de ærede Medlemmers sunde Sans.

Formanden (Sofus Høgsbro): Som det allerede er anført, ligger denne Forhandling om Lovforslaget om de gamle Krigere jo egentlig uden for det foreliggende Forslag. Jeg vil derfor bede ærede Medlemmer, som faa Ordet, om at indskrænke sig til det mindst mulige om dette Forslag.

R. Nielsen: Jeg ved ikke, om jeg fuldt ud har forstaaet den ærede Formand. Hvis det er Meningen, at jeg ikke maa tale om Forslaget om de gamle Krigere, har jeg ikke meget at sige, men da jeg som en af Forslagsstillerne flere Gange har paa-talt denne Sag, tror jeg dog ogsaa, at der her er Plads til at gøre et Par Bemærkninger derom. Jeg vil da knytte mine Bemærkninger til det foreliggende Forslag paa den Maade, at jeg, ligesom jeg ved Forslagets Fremkomst sagde, at jeg var

taknemmelig for det, ogsaa nu kan være det med det nu foreliggende Forslag, skønt jeg mener, at det er et meget simpelt og tarveligt Resultat, der er naaet. Jeg tror nemlig, at det er det første Skridt i Retning af at komme til at gøre noget for de gamle Krigere. Naar den ærede Ordfører for Forslagsstillerne siger, at Finansministeren har været en særlig Modstander af det Forslag, som vi tidligere have indbragt adskillige Gange, kan jeg ikke fuldt ud erkende dette, thi den Modstand, som Finansministeren har vist, har kun givet sig til Kende derved, at han ikke kunde tage imod Forslaget, som det forelaa. Finansministeren har udtalt sig endnu mere bestemt mod det Forslag, som det ærede Medlem sammen med andre Medlemmer af Finansudvalget har indbragt, og som nu om et Øjeblik kan vente at blive til Lov. Man kunde altsaa mene, at man, hvis Finansudvalget med samme Ihærdighed og Varme havde taget sig af Forslaget om Understøttelse til gamle Krigere som af det foreliggende Forslag, ogsaa for dette Forslags Vedkommende kunde have opnaaet et Resultat. En Ting er ganske sikker, og det er, at Ønsket om en aarlig Understøttelse til de gamle Krigere snarere vil blive stærkere end svagere ved det her forelagte Forslags Gennemførelse. Det undrede mig ogsaa meget at høre, at det ærede Medlem vilde gøre gældende, at den Omstændighed, at i sin Tid, da det Parti, hvortil jeg hører, var Flertal, nogle Forslag fra hans Parti skulde have ligget hen i Udvalgene, skulde give ham og hans Parti Berettigelse til at lade Forslaget om de gamle Krigere blive liggende uden at blive til noget. Den Slags Raisonnementer vilde det dog være alt for uforsvarligt at bruge over for Lovgivningssspørgsmaal. Det forekommer mig, at netop den Omstændighed, at hans eget Forslag nu er saa vidt fremme, som det er, er et Vidnesbyrd om, at man godt kan have den Tro, at hvis der var blevet arbejdet lige saa ihærdig paa det andet Forslag, burde ogsaa dette have naaet frem til Vedtagelse og være udkommet som Lov i dette Jubilæumsaar. Det ærede Medlem sagde dernæst, at det ikke var hans Partis Sag at stille Ændringsforslag. Det forekommer mig dog, at hans Parti, der staar som Flertal her og er Herre over, hvor det sender Forslaget hen, og som Aar efter Aar har sendt dette Forslag i Finansudvalget, har nogen Forpligtelse til — naar de ikke ere tilfredse med det, men dog anerkender, at det i sit Grundprincip er rigtigt — at gøre